

Arrest

nr. 169 409 van 9 juni 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 juni 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 2 juni 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Stefan VANBESIEN die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 november 2009 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op 25 oktober 2010 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 27 december 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 16 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 27 mei 2011 dient verzoeker wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 13 december 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Tegen deze beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 146 785 van 29 mei 2015 het beroep verwerpt.

Op 18 december 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 9 september 2014 wordt verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Tegen deze beslissing dient verzoeker een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad die bij arrest nr. 129 781 van 19 september 2014 de vordering verwerpt. Aan verzoeker werd op 9 september 2016 eveneens een inreisverbod ter kennis gebracht, voor de duur van twee jaar.

Op 20 oktober 2014 is verzoeker gerepatrieerd naar zijn land van herkomst.

Op 2 juni 2016 wordt verzoeker opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf. Op dezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die gemotiveerd is als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

ORDRE DE QUITTER LE TERRITOIRE AVEC MAINTIEN EN VUE D'ELOIGNEMENT

Bevel om het grondgebied te verlaten

Ordre de quitter le territoire

Aan de heer:

Il est enjoint à Monsieur :

Naam/nom: G. (...)

Voornaam/prénom: A. (...)

Geboortedatum/date de naissance: 23.02.1988

Geboorteplaats/lieu de naissance: Aygestan

Nationaliteit/nationalité: Armenië

In voorkomend geval, en cas échéant, ALIAS: G. D. (...).

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2), sauf s'il possède les documents requis pour s'y rendre

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- ☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- ☐ 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;
- ☐ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Artikel 27 :

- ☐ Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang

naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

☐ Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

☐ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

☐ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Geen arbeidskaart – PV nr zal worden opgesteld door de arbeidsinspectie.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden.

Betrokkene werd reeds gerepatriëerd. Betrokkene is terug in illegaal verblijf.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de opgelegde preventieve maatregel van 09/09/2014.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 14/12/2012 .

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 2 jaar dat hem betekend werd op 09/09/2014.

Bovendien het feit dat de vader en de moeder van betrokkene in België verblijven, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Betrokkene heeft een asielaanvraag ingediend. De CGVS oordeelde dat Betrokkene niet kon worden erkend als vluchteling en hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. We kunnen dus concluderen dat een terugkeer naar Armenië geen schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt.

Betrokkene heeft een meerdere aanvragen tot verblijf op basis van artikel 9BIS van de wet van 15/12/1980 ingediend. Deze aanvragen werden geweigerd. Deze beslissingen zijn aan betrokkene betekend. Volgens de arts van DVZ houdt een terugkeer naar Armenië geen schending van artikel 3 van het EVRM in.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

MOTIF DE LA DÉCISION ET DE L'ABSENCE D'UN DÉLAI POUR QUITTER LE TERRITOIRE :

L'ordre de quitter le territoire est délivré en application de l'article / des articles suivant(s) de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et sur la base des faits et/ou constats suivants :

Article 7, alinea 1 :

☐ 1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

☐ 8° s'il exerce une activité professionnelle indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet;

☐ 12° si l'étranger fait l'objet d'une interdiction d'entrée ni suspendue ni levée

Article 27 :

☐ En vertu de l'article 27, § 1er, de la loi du 15 décembre 1980 précitée, l'étranger qui a reçu l'ordre de quitter le territoire ou l'étranger renvoyé ou expulsé qui n'a pas obtempéré dans le délai imparti peut être ramené par la contrainte à la frontière de son choix, à l'exception en principe de la frontière des Etats parties à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique, ou être embarqué vers une destination de son choix, à l'exclusion de ces Etats.

☐ En vertu de l'article 27, § 3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée, le ressortissant d'un pays tiers peut être détenu à cette fin pendant le temps strictement nécessaire pour l'exécution de la décision d'éloignement.

Article 74/14 :

☐ article 74/14 §3, 1°: il existe un risque de fuite

☐ article 74/14 §3, 3°: le ressortissant d'un pays tiers constitue un danger pour l'ordre public L'intéressé n'est pas en possession d'un visa valable au moment de son arrestation.

Pas de permis de travail – PV n° sera rédigé par l'inspection de l'emploi.

L'intéressé n'a pas déclaré aux autorités belges sa présence sur le territoire.

L'intéressée n'a pas obtempéré à l'Ordre de Quitter le Territoire lui notifié le 14/12/2012.

L'intéressé a déjà été rapatrié. L'intéressé est de nouveau contrôlé en situation illégale.

L'intéressé n'a pas respecté la mesure préventive imposée le 09/09/2014

L'intéressé n'a pas d'adresse fixe ou connue en Belgique.

L'intéressé a reçu un ordre de quitter le territoire le 14/02/2012.

Comme indiqué dans l'article 8§2 de la CEDH, le fait que l'intéressé aurait un père et mère en Belgique ne peut pas être retenu dans le cadre des dispositions de l'article 8§1 de la CEDH étant donné que l'intéressé a troublé l'ordre public du pays.

D'après les dispositions de l'article 8§2 de la CEDH, il apparaît que le droit au respect de la vie privée et de la vie familiale ne s'applique pas automatiquement.

L'intéressé a introduit une demande d'asile. Le CGRA a constaté que l'intéressé ne pouvait pas être reconnu comme réfugié et qu'il ne rentrait pas en considération pour le statut de protection subsidiaire. On peut donc en conclure qu'un retour en Arménie ne constitue pas une violation de l'article 3 de la CEDH.

L'intéressé a introduit plusieurs demandes de séjour basées sur l'article 9ter de la loi du 15/12/1980.

Ces demandes ont été refusées. Ces décisions ont été notifiées à l'intéressée, nous pouvons conclure qu'un retour en Arménie ne constitue pas une violation de l'article 3 de la CEDH.

L'intéressé est à nouveau trouvé dans le séjour illégal. L'intéressé donc refuse manifeste à une fin de sa propre initiative à sa situation de séjour irrégulier, une conduite forcement de retour aux frontières est nécessaire.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Geen arbeidskaart – PV nr zal worden opgesteld door de arbeidsinspectie.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden.

Betrokkene werd reeds gerepatriëerd. Betrokkene is terug in illegaal verblijf.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de opgelegde preventieve maatregel van 09/09/2014.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 14/12/2012 .

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 2 jaar dat hem betekend werd op 09/09/2014.

Bovendien het feit dat de vader en de moeder van betrokkene in België verblijven, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Betrokkene heeft een asielaanvraag ingediend. De CGVS oordeelde dat Betrokkene niet kon worden erkend als vluchteling en hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. We kunnen dus concluderen dat een terugkeer naar Armenië geen schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt.

Betrokkene heeft een meerdere aanvragen tot verblijf op basis van artikel 9BIS van de wet van 15/12/1980 ingediend. Deze aanvragen werden geweigerd. Deze beslissingen zijn aan betrokkene betekend. Volgens de arts van DVZ houdt een terugkeer naar Armenië geen schending van artikel 3 van het EVRM in.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Reconduite à la frontière

MOTIF DE LA DECISION :

En application de l'article 7, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, il est nécessaire de faire ramener sans délai l'intéressé(e) à la frontière, à l'exception des frontières des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2) pour le motif suivant :

L'intéressé n'est pas en possession d'un visa valable au moment de son arrestation.

Pas de permis de travail – PV n° sera rédigé par l'inspection de l'emploi.

L'intéressé n'a pas déclaré aux autorités belges sa présence sur le territoire.

L'intéressée n'a pas obtempéré à l'Ordre de Quitter le Territoire lui notifié le 14/12/2012

L'intéressé a déjà été rapatrié. L'intéressé est de nouveau contrôlé en situation illégale.

L'intéressé n'a pas respecté la mesure préventive imposée le 09/09/2014

L'intéressé n'a pas d'adresse fixe ou connue en Belgique.

L'intéressé a reçu un ordre de quitter le territoire le 14/02/2012.

Comme indiqué dans l'article 8§2 de la CEDH, le fait que l'intéressé aurait un père et mère en Belgique ne peut pas être retenu dans le cadre des dispositions de l'article 8§1 de la CEDH étant donné que l'intéressé a troublé l'ordre public du pays.

D'après les dispositions de l'article 8§2 de la CEDH, il apparaît que le droit au respect de la vie privée et de la vie familiale ne s'applique pas automatiquement.

L'intéressé a introduit une demande d'asile. Le CGRA a constaté que l'intéressé ne pouvait pas être reconnu comme réfugié et qu'il ne rentrait pas en considération pour le statut de protection subsidiaire. On peut donc en conclure qu'un retour en Arménie ne constitue pas une violation de l'article 3 de la CEDH.

L'intéressé a introduit plusieurs demandes de séjour basées sur l'article 9ter de la loi du 15/12/1980.

Ces demandes ont été refusées. Ces décisions ont été notifiées à l'intéressée, nous pouvons conclure qu'un retour en Arménie ne constitue pas une violation de l'article 3 de la CEDH.

L'intéressé est à nouveau trouvé dans le séjour illégal. L'intéressé donc refuse manifeste à une fin de sa propre initiative à sa situation de séjour irrégulier, une conduite forcement de retour aux frontières est nécessaire.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten :

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Armenië.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Geen arbeidskaart/ beroepskaart – PV nr zal worden opgesteld door de arbeidsinspectie.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om zijn aanwezigheid te melden.

Betrokkene werd reeds gerepatriëerd. Betrokkene is terug in illegaal verblijf.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de opgelegde preventieve maatregel van 09/09/2014.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 14/12/2012 .

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 2 jaar dat hem betekend werd op 09/09/2014.

Bovendien het feit dat de vader en de moeder van betrokkene in België verblijven, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Betrokkene heeft een asielaanvraag ingediend. De CGVS oordeelde dat Betrokkene niet kon worden erkend als vluchteling en hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. We kunnen dus concluderen dat een terugkeer naar Armenië geen schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt.

Betrokkene heeft een meerdere aanvragen tot verblijf op basis van artikel 9BIS van de wet van 15/12/1980 ingediend. Deze aanvragen werden geweigerd. Deze beslissingen zijn aan betrokkene betekend. Volgens de arts van DVZ houdt een terugkeer naar Armenië geen schending van artikel 3 van het EVRM in.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Maintien

MOTIF DE LA DECISION :

En application de l'article 7, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, l'intéressé(e) doit être détenu(e) sur base du fait que l'exécution de sa remise à la frontière ne peut être effectuée immédiatement et sur base des faits suivants :

L'intéressé n'est pas en possession d'un visa valable au moment de son arrestation.

Pas de permis de travail– PV n° sera rédigé par l'inspection de l'emploi.
L'intéressé n'a pas déclaré aux autorités belges sa présence sur le territoire.
L'intéressée n'a pas obtempéré à l'Ordre de Quitter le Territoire lui notifié le 14/12/2012.
L'intéressé a déjà été rapatrié. L'intéressé est de nouveau contrôlé en situation illégale.
L'intéressé n'a pas respecté la mesure préventive imposée le 09/09/2014.
L'intéressé n'a pas d'adresse fixe ou connue en Belgique.
L'intéressé a reçu un ordre de quitter le territoire le 14/02/2012.
Comme indiqué dans l'article 8§2 de la CEDH, le fait que l'intéressé aurait un père et mère en Belgique ne peut pas être retenu dans le cadre des dispositions de l'article 8§1 de la CEDH étant donné que l'intéressé a troublé l'ordre public du pays.
D'après les dispositions de l'article 8§2 de la CEDH, il apparaît que le droit au respect de la vie privée et de la vie familiale ne s'applique pas automatiquement.
L'intéressé a introduit une demande d'asile. Le CGRA a constaté que l'intéressé ne pouvait pas être reconnu comme réfugié et qu'il ne rentrait pas en considération pour le statut de protection subsidiaire. On peut donc en conclure qu'un retour en Arménie ne constitue pas une violation de l'article 3 de la CEDH.
L'intéressé a introduit plusieurs demandes de séjour basées sur l'article 9ter de la loi du 15/12/1980. Ces demandes ont été refusées. Ces décisions ont été notifiées à l'intéressée, nous pouvons conclure qu'un retour en Arménie ne constitue pas une violation de l'article 3 de la CEDH.
L'intéressé est à nouveau trouvé dans le séjour illégal. L'intéressé donc refuse manifeste à une fin de sa propre initiative à sa situation de séjour irrégulier, une conduite forcément de retour aux frontières est nécessaire.
Étant donné ce qui précède, il y a lieu de conclure que l'intéressé n'a pas la volonté de respecter les décisions administratives prises à son égard et qu'il risque donc de se soustraire aux autorités compétentes. De ce fait le maintien à la disposition l'Office des Étrangers s'impose.
In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, L. A. (...), attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie Sint-Niklaas en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas de betrokkene, G., D. (...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas
En exécution de ces décisions, nous, L. A. (...), attaché, délégué du Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, prescrivons au Commissaire de Police/Chef de corps de la police de Sint-Niklaas et au responsable du centre fermé de Merksplas de faire écrouer l'intéressé, G. D. (...), au centre fermé de Merksplas"

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

2.1 In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van onontvankelijkheid van de vordering gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, op grond van het feit dat het aan verzoeker verboden is om zich op het grondgebied van het Rijk te bevinden. In overeenstemming met de stukken van het administratief dossier maakt verzoeker het voorwerp uit van een inreisverbod voor twee jaar dat hem op 9 september 2014 ter kennis is gebracht. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat het inreisverbod is opgeheven of geschorst. Het is aan verzoeker bijgevolg verboden om minstens tot 9 september 2016 zich op het Schengengrondgebied te bevinden.

2.2 De Raad stelt vast dat verzoeker sedert 9 september 2014 geen aanvraag tot opheffing of opschorting van dit inreisverbod heeft ingediend zoals bedoeld in artikel 74/12 van de vreemdelingenwet. Dit wordt niet betwist door de raadsman van verzoekende partij ter terechtzitting. De Raad dient dan ook samen met de verwerende partij vast te stellen dat de ingestelde vordering onontvankelijk is. Artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet definieert een inreisverbod als volgt: *"de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)".* Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat verzoeker het wettelijk vereiste belang ontbeert bij huidige vordering. Verweerder mag, ingeval van een eventuele schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten, immers niets anders dan opnieuw - na te hebben vastgesteld dat verzoeker nog steeds in het Rijk verblijft en onder een definitief inreisverbod staat, dat niet werd opgeheven of opgeschort zoals voorzien in artikel 74/12 van de vreemdelingenwet - enerzijds vast te stellen dat het verzoeker voor de duur van het inreisverbod - *in casu* tot 9 september 2016 - verboden is in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod (cfr. artikel 74/12, §4 van de Vreemdelingenwet), *quod non*, en anderzijds opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op grond van artikel 7, eerste lid, 12° van de vreemdelingenwet. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsmaatregel kan er niet toe leiden dat verzoeker zich op het grondgebied van het Rijk bevindt

terwijl zulks hem door het bevoegde bestuur middels een definitieve beslissing uitdrukkelijk is verboden. Verzoeker dient zich derhalve eerst terug naar zijn herkomstland te begeven om aldaar het obstakel dat hem verhindert op het Belgisch grondgebied te verblijven - met name het inreisverbod - te laten opheffen of opschorten.

Het betoog van de raadsman ter terechtzitting dat hij volhardt in zijn middelen en in het bijzonder in artikel 8 van het EVRM, kan geen afbreuk doen aan het voormelde.

De ingestelde vordering is dan ook onontvankelijk voor zover ze gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten. De in de nota opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van de vordering, is dan ook in de aangeduide mate gegrond.

2.3 Ten overvloede merkt de Raad nog op dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen uiteenzetting heeft gegeven over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij zou ondergaan indien het bevel om het grondgebied te verlaten wordt uitgevoerd. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze vaststellingen volstaan om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend zestien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. J. GHEYLE,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. GHEYLE

N. MOONEN